

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206231
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118206231.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: N. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., Z.. I.. I. XXXX/XX, zastúpený: JUDr. Michal Antal, advokát, Hlavná 13, Trnava, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 904,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 904,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 904,90 Eur od 28. 10. 2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23. 07. 2018, doručenu tunajšiemu súdu dňa 23. 07. 2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 904,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 904,90 Eur od 23. 07. 2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca odôvodnil svoju žalobu tým, že dňa 28. 04. 2019 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý žalovaný využil ako exekučný titul. V predmetnej exekúcii súdny exekútor vymohol a žalovanému vydal spolu sumu 1.440,90 Eur a zároveň vymohol trovy exekúcie vo výške 560,13 Eur. Exekučné konanie v uvedenej veci bolo rozhodnutím Okresného súdu Trnava (zo dňa 19. 11. 2015, č. k. 27Er/786/2010) v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (zo dňa 10. 08. 2018, č. k. 24CoE/284/2016) zastavené pre neúčinnosť exekučného titulu (súdy rozhodli, že rozhodcovská doložka predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku a exekúcia bola teda vedená nezákonne). Tvrdí, že žalovaný sa prostredníctvom inštitútu rozhodcovského konania snažil neprijateľným spôsobom obísť zákon. Zmluva má totiž závažné zákonné nedostatky - absentuje v nej viaceré náležitosti uvedených v ustanovení § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. (v znení ku dňu podpisu zmluvy), a preto mal byť poskytnutý úver podľa ustanovenia § 4 ods. 3 tohto zákona považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Prijatie akejkoľvek majetkovej platby nad sumu poskytnutého úveru zo strany žalovaného preto predstavovalo neoprávnené majetkové obohatenie na jeho úkor žalobcu. Z uvedených dôvodov sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a spôsobil mu zároveň škodu. Nad rámec istiny (vo výške 536 Eur) totiž od neho nekalým spôsobom vymohla ešte sumu 904,90 Eur. Túto sumu preto od žalovaného touto žalobou požaduje späť. Zároveň od žalovaného požaduje vydanie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne, a to odo dňa podania tejto žaloby.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v tom smere, že žalobcove tvrdenia nemajú nijakú oporu v zákone ani v dôkazoch, žalobca len kriticky poukazuje na postavenie spotrebiteľa bez akejkoľvek opory svojich tvrdení, žalobu považuje za zjavne nedôvodnú, za zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy...) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 08. 07. 2018, t. j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 08. 07. 2016, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného poslednú splátku nad rámec sumy istiny. Žalobca svoju žalobu uplatnil na súde až po tomto dátume, pričom i keď žalovanému nie je zrejme presný dátum, kedy bola žaloba podaná na súde, je evidentné, že žalobca túto lehotu nestihol vzhľadom k tomu, že žaloba je datovaná dňom 23. 07. 2018. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala v prípade zmluvy o úvere plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 08. 07. 2016, vzhľadom k skutočnosti, že od tohto dňa mal žalobca vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradil dobrovoľne. Ak by aj súd uplatnený nárok žalobcu považoval za dôvodný, žalovaný má za to, že je v celom rozsahu premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote, pričom poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 17Co/263/2017-82 zo dňa 27. 06. 2018. Žalovaný poukazuje tiež na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok zo dňa 10. 06. 2010, zn. SR 04653/10, predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, a to prekážku res iudicata. Z rozhodcovského rozsudku je zjavné, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal žalovanému voči žalobcovi plnenie. Pričom prípadná nesprávnosť rozhodcovského rozsudku je irelevantná a aj v takomto prípade res iudicata naďalej existuje. Ak bolo teda právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými účastníkmi konania vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie, a preto by súd mal konanie zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok konania. Zároveň poukazuje na skutočnosť, že dňa 01. 12. 2010 vydal Okresný súd Trnava poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku. V priebehu exekučného konania boli vymožené peňažné prostriedky v celkovej výške 1.440,90 Eur. Skutočnosť, že žalobca spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., zaplatil uvedené peňažné prostriedky a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o., toto plnenie prijala, nie je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie, nakoľko zmluva nie je neplatným právnym úkonom, žalobca plnil za existencie právneho dôvodu, ktorý neodpadol a neplnil za iného. Žalovaný opakovane dodáva, že žalobca plnil sumu 1.440,90 Eur za účelom úhrady dlhu vyplývajúceho z exekučného titulu v rámci prebiehajúceho exekučného konania, pričom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 12. 2011, č. k. 1Co/79/2011-93. Nakoľko žalobca požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia vyčíslil na podklade súm zrazených mu v exekučnom konaní, žalovaný poukazuje na ustanovenie § 61 Exekučného poriadku, podľa ktorého je navrátenie do predošlého stavu v exekučnom konaní vylúčené. Nie sú naplnené obligatórne podmienky bezdôvodného obohatenia, pretože sa nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie také plnenie, ktoré bolo vymožené prostredníctvom exekúcie. V tomto prípade (či exekučný titul bol vydaný v súlade s právnym poriadkom, a teda, či sa predmetná exekúcia bude vykonávať v celom rozsahu alebo nie) súd posudzoval vec, o ktorej už raz právoplatne rozhodol. Súď preskúmaval žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Keďže došlo k udeleniu poverenia, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu bol predmetom skúmania zo strany súdu už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Súď však v tomto konaní uznal exekučný titul za súladný, a preto následne udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, uznesenie Ústavného súdu SR z 23. 11. 2011, č. k. I. ÚS 456/2011-19. V zmysle uvedeného má žalovaný za to, že žaloby je nedôvodná a navrhuje ju v celom rozsahu zamietnuť.

4. V replike žalobca uviedol, že sa v celom rozsahu pridŕža podanej žaloby. Tvrdí, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi, a preto na ňu treba hľadieť ako na bezúročnú a bez poplatkov (neobsahuje napríklad určenie RPMN). Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu, tvrdí, že túto treba počítať až od právoplatného zastavenia exekúcie, keď až vtedy sa dozvedel, že rozhodcovský rozsudok bol nezákonný, a preto žalovaným získané plnenie bolo bezdôvodné. Jeho nárok preto premlčaný nie je. Rozhodcovský rozsudok nemôže predstavovať prekážku res iudicata, pretože bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky (viď uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 08. 2018, č. k. 24CoE/284/2016), toto je teda nulité. Na predmetný

úver treba hľadieť ako na bezúročný a bez poplatkov, preto požaduje priznať bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi vyplatenou sumou (1.440,90 Eur) a istinou úveru (536 Eur). Žalobca poukazuje na to, že už zo samotného dôvodu, že žalovaný získal plnenie od žalobcu nezákonným spôsobom (na základe nulitého rozhodcovského rozsudku), na toto by sa malo hľadieť ako bezdôvodné obohatenie. Preto navrhuje žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Žalovaný sa v rámci dupliky vyjadril, že zotrváva v plnom rozsahu na svojom vyjadrení k žalobe a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Podaním zo dňa 14. 03. 2019 žalobca na výzvu súdu doplnil skutkové tvrdenia odôvodňujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, a to z dôvodu nesplnenia náležitostí zmluvy o úvere v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve absentuje konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. O tom, že úverová zmluva by mala byť bezúročná a bez poplatkov sa žalobca dozvedel až po porade so svojim právnym zástupcom po tom, ako bola jeho exekúcia v súvisiacej veci právoplatne zastavená rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 19. 11. 2015, č. k. 27Er/786/2010, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 10. 08. 2017, č. k. 24CoE/284/2016. Konkrétne išlo o deň 30. 05. 2018, kedy mu bolo poskytnuté poradenstvo od právneho zástupcu. Pre úplnosť dodal, že žalovaný od neho vymohol žalovanú sumu na základe neprípustnej exekúcie. Zastáva názor, že už len z tohto dôvodu by mal súd rozhodnúť tak, že žalovaného na vrátenie týchto peňazí zaviazhe. V inom prípade by súd v podstate poskytol právnu ochranu nezákonnému výkonu nulitého rozhodnutia rozhodcovského súdu.

7. Žalovaný sa k podaniu žalobcu zo dňa 14. 03. 2019 nevyjadril.

8. Žalobca ako dôkazy predložil uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoE/284/2016-65 zo dňa 10. 08. 2017, konečné vyúčtovanie exekučného konania, zmluvu o úvere č. 2590007, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a prehľad práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere.

9. Žalovaný ako dôkazy predložil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SR 04653/10 zo dňa 10. 06. 2010, zmluvu o úvere č. XXXXXXXX.

10. Podľa § 290 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

11. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

12. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ako aj pripojeným uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 27Er/786/2010-24 zo dňa 19. 11. 2015, vyjadreniami právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní a výsluchom žalobcu, keď pojednával v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu vysokej pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový a právny stav:

13. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 28. 04. 2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi sumu 350 Eur, pričom na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. a., Bratislava, sp. zn. SR 04653/10 zo dňa 10. 06. 2010, súdny exekútor vymohol v prospech žalovaného sumu 1.440,90 Eur, z toho istina predstavovala sumu 536 Eur. Žalobca sa žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 904,90 Eur ako rozdielu medzi vymoženou a vyplatenou sumou 1.440,90 Eur a istinou úveru 536 Eur (1.440,90 - 536 = 904,90).

14. Z pripojeného uznesenia Okresného súdu Trnava, č. k. 27Er/786/2010-24 zo dňa 19. 11. 2015, právoplatného dňa 22. 05. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoE/284/2016-65 zo dňa 10. 08. 2017, vyplýva, že súd exekúciu vedenú v prospech oprávneného (žalovaný) proti povinnému (žalobca) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, sp. zn. SR 14653/10 zo dňa 10. 06. 2010, zastavil z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, následkom ktorej existoval zjavný rozpor exekučného titulu so zákonom, t. j. jeho nespôsobilosť a nepoužiteľnosť ako exekučného titulu v exekučnom konaní.

15. Právny zástupca žalobcu v rámci prednesu žaloby na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaní doručených súdu a má za to, že z predložených listín jasne vyplýva, že zmluva o úvere nespĺňa zákonné náležitosti v zmysle Zákona č. 258/2001 Z. z. v príslušnom znení, a preto je bezúročná a bez poplatkov. Uviedol, že pri výpočte žalovanej sumy vychádzali z toho, že istina mala byť 536 Eur a až po nadobudnutí rovnopisy zmluvy o úvere zistil, že istina na zmluve bola 350 Eur. Žalobu však z opatrnosti nerozširuje z dôvodu možného premlčania. Právny zástupca žalobcu navrhol doplniť dokazovanie výsluchom žalobcu.

16. Žalobca v rámci výsluchu na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podanej žaloby. Úver si zobral do domácnosti, lebo sa dostali do zlej finančnej situácie. Prišiel na POHOTOVOSTĚ, kde požiadal o úver. Dostal 350 Eur, predložili mu zmluvy, ktoré nečítal, dostal ich skoro 10 a tam sa nemalo čo čítať. Nakoniec minulý rok zistil, že tento úver mu bol poskytnutý cez živnosť, žalovaný si zisťoval, že je živnostníkom a uviedol to na zmluve na úvere, že si bral úver ako živnostník na IČO. Až minulý rok sa dozvedel, keď prišiel za právnikom, že zmluva nespĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vôbec si nevšimol, že v úverovej zmluve sa uvádza IČO, až keď sa poradil s právnikom. Žalovanému však IČO vôbec neposkytoval, žalovaný si to vyhľadal sám.

17. V rámci záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej lehoty, táto nie je dôvodná, keďže žalobca sa o nesúlade zmluvy so zákonom dozvedel až v máji 2018. Subjektívna lehota aj tak nemohla plynúť skôr ako bola exekúcia v tejto veci právoplatne zastavená, pričom rozhodnutie Krajského súdu v Trnave bolo vydané dňa 10. 08. 2017. Za tejto situácie a z dôvodu správania sa žalovaného vo svojom podnikaní by priznanie účinnosti námietky premlčania bolo i v rozpore s dobrými mravmi. I keď v zmluve neboli dohodnuté úroky, vzhľadom na výšku poplatku a splatnosť celkovej sumy za 12 mesiacov možno konštatovať, že táto zmluva je úžernícka, keď v podstate náklady žalobcu boli takmer 100 %. Žalobca mal teda vrátiť za jeden rok dvojnásobok požičanej sumy a je tu otázka, či by zmluva nemala byť absolútne neplatná. Pokiaľ ide o ostatné dôvody, odkázal na písomné podania vo veci.

18. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

22. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

25. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľských úveroch okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovaru, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

29. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01. 04. 2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

31. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

32. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. V prípade, ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

35. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 28. 04. 2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX. Nebolo sporné ani to, že žalobcovi bola poskytnutá zo strany žalovaného suma 350 Eur a žalobca na zmluvu zaplatil vymožením prostredníctvom súdneho exekútora na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, sp. zn. SR 04653/10 zo dňa 10. 06. 2010, celkom sumu 1.440,90 Eur (z toho istina v sume 536 Eur). Nesporným nebolo ani zastavenie exekúcie z dôvodu jej neprípustnosti. Rovnako sporné nebolo ani to, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou.

36. Sporným teda zostalo, či došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, a ak áno, či je úver bezúročný a bez poplatkov. Sporné tiež bolo, či rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu predstavuje neodstrániteľnú prekážku rei iudicata a či je nárok žalobcu zo zmluvy o úvere premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote.

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník dňa 28. 04. 2009 uzavreli zmluvu o úvere. Na základe uvedenej zmluvy sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 350 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 346 Eur, t. j. celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu 696 Eur v 12 mesačných splátkach po 58 Eur, počnúc dňom 16. 05. 2009. Súd mal za to, že k uzatvoreniu zmluvy medzi žalovaným a žalobcom prišlo, nakoľko došlo k zhode v prejavoch vôle účastníkov zmluvy, pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru ako aj výšku odplaty, čo sú podstatné náležitosti zmluvy o úvere, pričom nebolo ani sporné, že žalobca úver čerpal.

38. Súd však dospel k záveru, že uvedený úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to z nasledovných dôvodov:

39. Na základe predmetnej zmluvy sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 350 Eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 58 Eur, počnúc dňom 16. 05. 2009, pričom žalobca sa zaviazal celkovo zaplatiť žalovanému sumu 696 Eur. Žalobca podľa nepopretého skutkového tvrdenia na úver zaplatil celkom sumu 1.440,90 Eur, a to vymožením súdnym exekútorom v prospech žalovaného.

40. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákona č. 258/2001 Z. z., Zákona č. 250/2007 Z. z.), keďže žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy (v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná Občianskeho zákonníka) sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01. 04. 2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd pritom poukazuje napríklad na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21. 04. 2015, v ktorom

dovolací súd uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

41. K uvedenému súd uvádza, že hoci je žalobca ako dlžník v zmluve o úvere identifikovaný okrem údajmi fyzickej osoby, i obchodným menom a IČO-m, súd mal nepochybne za preukázané, že žalobcovi bol úver poskytnutý ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi, čo vyplýva jednak z vyjadrenia žalovaného v rámci jeho výsluchu na pojednávaní, ako aj z odôvodnenia pripojeného uznesenia Okresného súdu Trnava, č. k. 27Er/786/2010-24 zo dňa 19. 11. 2015, keď sa žalobca vyjadril, že finančné prostriedky poskytnuté žalovaným použil výlučne na zakúpenie potrieb do domácnosti a svojej rodiny. Navyše žalovaný ani nerozporoval, že by predmetná zmluva o úvere nebola zmluvou spotrebiteľskou.

42. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. a), písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 4 ods. 1, ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

43. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia.

44. Zmluva neobsahuje tiež náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ktorou je ročná úroková sadzba.

45. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a sice výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 58 Eur, bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Pokiaľ ide o prehľad práv, povinností a záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere, predložený žalobcom spolu so zmluvou o úvere, a pokiaľ sa v ňom uvádza splátkový kalendár, súd má za preukázané, že tento prehľad práv, povinností a záväzkov nebol predložený dlžníkovi (žalobcovi) pri podpise zmluvy a nebol ani súčasťou zmluvy o úvere, ale bol vyhotovený dodatočne, keďže sa v ňom uvádza tiež prehľad už realizovaných splátok (15. 05. 2009, 05. 06. 2009 a 06. 08. 2009), pričom nemožno predpokladať dátumy uskutočnených splátok v čase pri uzatvorení a podpise zmluvy.

46. Zmluva neobsahuje ani základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to ročnú percentuálnu mieru nákladov a tiež náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ktorou je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery

nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd má za to, že v zmluve je potrebné uviesť údaj o RPMN, nakoľko ide o údaj, ktorý má slúžiť práve spotrebiteľovi na zváženie, či zmluvu s dodávateľom vôbec uzavrie.

47. Súd dodáva, že cieľom ustanovenia § 4 ods. 3 v spojení s § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa tak, aby dodávateľ bol povinný spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, priamo v nej, poskytnúť všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ rozhoduje, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie, keďže uvedené údaje predstavujú informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť.

48. Súd poukazuje na to, že keďže ide o náležitosti zmluvy vyžadované zákonom, uvedené údaje musia byť uvedené zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy. Zároveň je súd toho názoru, že Zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

49. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11. 05. 2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.“ Obdobne uviedol Krajský súd v Trnave v rozsudku, č. k. 10Co/375/2016-119 zo dňa 13. 09. 2017, kde uviedol, že „odvolací súd preto zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi dňa 23. 02. 2011 neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto sa poskytnutý úver v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že pre záver o tom, že poskytnutý úver sa v zmysle § 11 písm. b) tohto zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej podmienky v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona, nebolo ďalej potrebné skúmať a vyhodnocovať, či v zmluve absentuje aj ďalšia obligatórna náležitosť, odvolací súd sa preto z dôvodu hospodárnosti a účelnosti konania nezaoberal otázkou, či v zmluve absentuje aj náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. i), ako konštatoval súd prvej inštancie.“

50. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným žalobcovi považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemal nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatku za poskytnutie úveru, ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru. Z nepopretého skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré sa považuje za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP), v spojení s konečným vyúčtovaním exekučného konania vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému na zmluvu celkom sumu 1.440,90 Eur, z čoho vyplýva suma bezdôvodného obohatenia žalovaného vo výške 904,90 Eur (1.440,90 Eur - 536 Eur). Uvedená suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, nakoľko o túto sumu mu žalobca plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nebol povinný plniť žalovanému viac ako sumu vyčerpaného úveru.

51. Hoci zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 350 Eur, žalovaný pri výpočte žalovanej sumy vychádzal z toho, že istina na zmluve o úvere bola 536 Eur v zmysle konečného vyúčtovania exekučného konania a rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Bratislava, sp. zn. SR 04653/10 zo dňa 10. 06. 2010, keď o výške poskytnutého úveru sa dozvedel až po nadobudnutí rovnopisu zmluvy o úvere. Svoju žalobu však z dôvodu opatrnosti nerozšíril, preto súd vychádzal z výšky žalobcom uplatneného nároku v konaní.

52. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

53. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

54. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

55. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

56. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

57. Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu v subjektívnej premlčacej lehote, preto bolo potrebné sa zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky a otázkou možného premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v subjektívnej premlčacej lehote.

58. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

59. V konaní ide o právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka.

60. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo. Súd podporne poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/301/2011 zo dňa 04. 07. 2012, podľa ktorého „subjektívna premlčacia doba môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že pri vynaložení obvyklej starostlivosti sa mohol o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedieť skôr“.

61. V priebehu konania žalobca tvrdil, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa dozvedel až po porade so svojím právnym zástupcom po tom, ako bola exekúcia v súvisiacej veci právoplatne zastavená uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 27Er/786/2010-24 zo dňa 19. 11. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoE/284/2016-65 zo dňa 10. 08. 2017, konkrétne išlo o deň 30. 05. 2018, kedy mu bolo poskytnuté poradenstvo od právneho zástupcu. Uvedené skutkové tvrdenie žalovaný nepoprel. To znamená, že s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca nemá právnické vzdelanie a z ničoho nevyplýva, že by už skôr mal za to, že by plnil viac ako bol povinný, dospel súd k záveru, že žalobca v mesiaci máj 2018 zistil, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a práve od vtedy začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na podanie žaloby. Keďže žaloba bola doručená súdu dňa 23. 07. 2018, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

62. Pretože subjektívna premlčacia doba plynutie v rámci objektívnej, súd ďalej skúmal, či bola žaloba podaná v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej

doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o sumy, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil viac, ako len vrátil prijaté plnenie istiny úveru, pričom z konečného vyúčtovania exekučného konania vyplýva, že k úhrade pohľadávky prišlo ku dňu 10. 08. 2016. Teda ako súd uviedol, žaloba bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ako aj v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby, ktorej uplynutie žalovaný ani nenamietal, preto sa súd viac plynutím objektívnej premlčacej doby ani nezaoberal.

63. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že podaná žaloba je zjavným zneužitím práva, ktoré nepožíva právnu ochranu, toto tvrdenie žalovaná nijako nezdôvodnila, pričom samotné uplatnenie si nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia takýmto zneužitím práva nie je. K námietkam žalovaného, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, pretože žalobca plnil na základ platne uzavretej zmluvy o úvere, ani právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol, a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov, súd uvádza, že v konaní išlo o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalobca žalovanému plnil bez právneho dôvodu, keďže pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nemal žalovaný nárok na plnenie úroku a poplatkov (spolu suma 1.090,90 Eur, t. j. 1.440,90 Eur - 350 Eur; pričom žalovaný si uplatnil len sumu 904,90 Eur, t. j. 1.440,90 Eur - 536 Eur), teda išlo o bezdôvodné obohatenie v podobe majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

64. V prípade námietky žalovaného, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 04653/10 zo dňa 10. 06. 2010, predstavuje neodstrániteľnú prekážku rei iudicata, súd uvádza, že exekúcia na základe uvedeného exekučného titulu bola právoplatne zastavená uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 27Er/786/2010-24 zo dňa 19. 11. 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, č. k. 24CoE/284/2016-65 zo dňa 10. 08. 2017, keď súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému (žalovanému) voči povinnému (žalobcovi) vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať. Preto v prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce, nikoho nezaväzujúce a nezakladajúce prekážku rei iudicata.

65. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov a po vykonaní všetkých stranami sporu navrhnutých dôkazov považoval súd žalobu za dôvodnú, preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 904,90 Eur, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP.

66. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

67. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

68. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) ku dňu 28. 10. 2018 bola vo výške 0,00 %.

69. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, má voči nemu žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Keďže pri prejednávanom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je v právnom predpise ustanovený čas plnenia, treba podľa § 563 OZ vychádzať z toho, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o plnenie. Žalobca nepreukázal, že vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia a že by sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu ku dňu 23. 07. 2018. Súd však uvádza, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 28. 10. 2018, keď žaloba bola žalovanému doručená dňom 26. 10.

2018, nasledujúci deň, t. j. 27. 10. 2018 mohol žalovaný plniť a dňom 28. 10. 2018 sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania.

70. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 28. 10. 2018. Keďže súd dospel k záveru, že požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 904,90 Eur je opodstatnená, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 28. 10. 2018, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 904,90 Eur od 28. 10. 2018 do zaplatenia. Z uvedeného dôvodu súd vo výroku II. tohto rozsudku žalobu v časti uplatneného príslušenstva zamietol.

71. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

74. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

75. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

76. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný (neúspešný bol len v nepatrnej časti uplatneného príslušenstva), čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku III. rozsudku. Neboli pritom tvrdené a súd ani sám nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému nemal priznať.

77. O výške náhrady trov konania žalobcu bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.